

ZILE CU SFINȚI

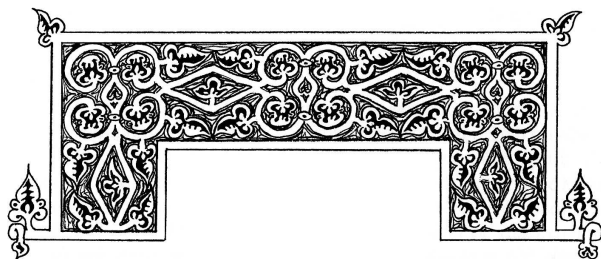
*(sinaxare, însemnări, cântări,
lecturi și gânduri filocalice)*

pe luna
NOIEMBRIE (BRUMAR)

© Doxologia
ISBN 978-606-666-614-5

ZILE CU SFINȚI

*(sinaxare, însemnări, cântări,
lecturi și gânduri filocalice)*

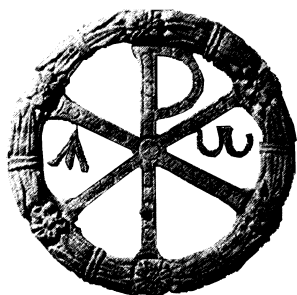
pe luna
NOIEMBRIE (BRUMAR)

Texte diortosite de Pr. Sever Negrescu

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpresfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Iași, 2017

Sete de sfințenie

Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Doxologia, vine cu o nouă carte înaintea cititorilor și trăitorilor de Hristos, în ostoirea setei acestora de sfințenie.

Gândită ca un sprijin pe calea către Dumnezeu, seria *Zilelor cu Sfinți*, începută odată cu Anul bisericesc (1 septembrie), se va întinde pe parcursul celor douăsprezece luni ale anului, conferind valoare sfântă, îndrăzneală sfioasă și delicatețe vizibilă timpului.

Sfântul, după convingerea părintelui Dumitru Stăniloae, *a biruit timpul, reprezentând umanul purificat și anticipând zărilor umanității desăvârșite* (Dogmatica, 1996, p. 187). Aceleași coordonate și le propune volumul de față, exprimându-le și interpretându-le.

Astăzi, când alergăm după *zile cu soare*, după *zile senine*, după *zile cu belșug*, după *zile îndelungate*, este bine să trăim, clipă de clipă, alături de Sfinții lui Dumnezeu. Un ecfonis din cultul Bisericii noastre enunță următorul adevăr: *Sfânt ești Dumnezeul nostru și întru*

Sfinți Te odihnești. Fiecare zi a anului (a vieții) trebuie trăită întru odihna sinaxarelor, cântărilor, însemnărilor scripturistice și patristice, lecturilor, gândurilor filocalice.

Într-un cuvânt, ne aflăm în fața unei apariții editoriale deosebit de prețioasă și necesară.

O binecuvântăm, sperând că va fi *odihnă* pentru cei ce au și deschidere pentru cei ce nu au, deocamdată, sete de sfințenie.

† Teofan,

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

1 NOIEMBRIE

Credința ca sănătate

Pomenirea Sfinților doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Asia

Astăzi oamenii se roagă cel mai mult pentru sănătate, câștig (noroc), liniște în casă (pace în lume)... Sfinții și-au pus întotdeauna problema mântuirii, într-un mod profund, înaintea oricăror altor probleme, chiar înaintea sănătății. Cei astfel proveniți din rândul doctorilor nu au fost mulți, dar au fost fără de arginți, adică fără de plată. Două perechi de frați, cu același nume, Cosma și Damian, sunt prăznuți în calendarul ortodox în prima zi a lunilor iulie și noiembrie. Despre cei din noiembrie nu se face pomenire de timpul în care au trăit. Poate mai trăiesc încă, neștiuți, prezenți chiar astăzi printre noi. Au fost crescuți decât de mamă, creștină evlavioasă, tatăl lor, păgân dar poate credincios, murind de tânăr. Mama i-a trimis la școli înalte, în Asia, pentru a deveni adânc cunoscători ai medicinei. Au primit de la Dumnezeu darul de a tămădui orice

suferință sufletească și trupească. Îi uimeau pe toți, refuzând orice plată pentru vindecările săvârșite. Singura lor pretenție era ca cel tămăduit să creadă în Dumnezeu, de la Care venea tămăduirea. (Se spune că într-o mănăstire ortodoxă exista un izvor sfânt, tămăduitor pentru creștini și pentru cei de alte credințe. Odată, la poarta mănăstirii, în miez de noapte, pe o ploaie cumplită a sosit un musulman cerând paznicului să-i umple un ulcior cu apa tămăduitoare din izvor, având soția bolnavă. Supărat, paznicul a luat ulciorul și, gândind că pentru păgân toată apa este la fel, i-a umplut ulciorul dintr-o baltă din curtea mănăstirii. A doua zi, musulmanul a venit să facă mănăstirii o mare danie, mulțumit că i se vindecase soția. Paznicul a rămas nedumerit, refuzând să înțeleagă că Dumnezeu face minuni pentru oameni după credința lor.)

Însemnare

Intrând în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în cetatea Sa. Și iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule, iertate fie păcatele tale!”. Dar unii dintre cărturari ziceau în sinea lor: Acesta blasfemiază.

Și Iisus, cunoscând gândurile lor, le-a zis: „De ce cugetați cele rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne? A zice: Iertate fie-ți păcatele!, sau a zice: Ridică-te și umblă!? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, – i-a zis atunci slăbănogului –: Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta!”. Și ridicându-se, s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel ce dă oamenilor o astfel de putere. Și trecând Iisus de acolo, a văzut un om care ședea la vamă, cu numele Matei, și i-a zis: „Vino după Mine!”. Și, ridicându-se, a mers după El. Și pe când ședea El la masă în casa acestuia, iată mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Săi. Și văzând fariseii, le-au zis ucenicilor Săi: „De ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?”. Și auzind El, le-a grăit: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi”.

(Matei 9, 1-12)

Cântare

Doctorii cei înțelepți ai lumii,
de la Dumnezeu luând tămăduirea,
rugați-vă și acum pentru noi cei ce strigăm:

Doamne, mântuiește poporul și țara aceasta
și slobozește sufletele noastre de cumpli-
tele primejdii,
pentru rugăciunile Născătoarei de
Dumnezeu.

(*Tropar*, Mineiul pe Noiembrie,
ziua întâi)

Lectură

preotul spovedește în camera de gardă
în timp ce neurochirurgii își închină
cerul gurii cu limba

în fiecare dimineață mergem în capela pictată
cu chipul voievodului sfânt
străbatem coridorul
printre cavouri cu paturi numerotate
pornim de la internări – externări – decese
și ne terminăm rugăciunea în gând
înainte de a ajunge la anunțul
cu actul constatator
îmbălsămare
coroane

se va sluji iar în saloane
stropi de agheasmă îi vor atinge
pe cei țintuiți la pat

preotul va citi celor cu minți mirate
în timp ce aflăm cum
moartea e drumul cel mai drept
cătrec noi
cei goi și rătăciți

fericiți cei ce nu-și vor aminti
niciodată!

(Marius Chivu, *Vântureasa de plastic*)

Gânduri filocalice

Precum ceara, dacă nu e încălzită și înmu-
iată multă vreme, nu poate primi pecetea înti-
părită în ea, așa și omul nu poate primi pecetea
virtuții lui Dumnezeu, dacă nu e cercat prin du-
reri și neputințe.

(Diadoh al Foticeii)

2 NOIEMBRIE

Rugăciunea care a dărâmat idolii
Pomenirea Sfinților Mucenici
Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor și
Anempodist († 341-345)

Acești sfinți au slujit la curtea regelui Sapor al II-lea (309-379) al Persiei și erau, în taină, creștini. Pârâți că se închină Celui Răstignit și aduc pe mulți la această învățătură, au fost bătuți cu toiege ghimpate, chinuiți și martirizați. Întăriți de harul dumnezeiesc, înainte de a-și da duhul, prin puterea rugăciunii au dărâmat idolii din palatul regal. Odată cu acești sfinți au fost uciși alți 7000 de creștini persani, în frunte cu însăși mama regelui Sapor al II-lea.

Însemnare

De asemenea, și Duhul îi vine slăbiciunii noastre într-ajutor; că nu știm să ne rugăm cum trebuie, dar Duhul Însuși mijlocește pentru noi cu suspine de negrăit; iar Cel care

cercetează inimile știe care este cugetul Duhului, că potrivit voii lui Dumnezeu mijlocește El pentru sfinți. Și știm că celor ce-L iubesc pe Dumnezeu toate li se lucrează spre bine, celor ce sunt chemați potrivit planului Său; că pe cei pe care mai dinainte i-a cunoscut, mai dinainte i-a și rânduit să fie asemenea chipului Fiului Său, ca să fie El Întâi-născut între mulți frați. Iar pe cei pe care mai dinainte i-a rânduit, pe aceștia i-a și chemat; și pe cei pe care i-a chemat, i-a și îndreptățit; iar pe cei pe care i-a îndreptățit, i-a și slăvit. Ce vom zice deci în urma acestora? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine-i împotriva noastră? El, Care pe Însuși Fiul Său nu L-a cruțat, ci L-a dat morții pentru noi toți, cum oare nu ni le va dăruia pe toate împreună cu El? Cine va aduce pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce aduce îndreptățire; cine este cel ce osândește?; oare Hristos, El, Cel ce a murit, ba mai degrabă Cel care a înviat, Cel ce și este de-a dreapta lui Dumnezeu, Cel ce și mijlocește pentru noi?!... Cine ne va despărți de iubirea lui Hristos? Oare necazul? sau strâmtorarea? sau prigoana? sau foamea? sau golătatea? sau primejdia? sau sabia?!... Precum este scris: De dragul Tău suntem omorâți toată ziua, socotiți suntem ca niște oi de-njunghiere. Dar în toate acestea noi

suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit. Fiindcă sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nici o altă faptură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

(Romani 8, 26-39)

Cântare

Pe Achindin și pe Pigasie și pe Elpidifor,
dimpreună cu Aftonie și Anempodist să-i
lăudăm
prin cântări; că defăimând înșelăciunea
perșilor
cea deșartă și răni și bătăi pentru Hristos
răbdând,
negrăită mărire au câștigat

*(Luminânda, Mineiul pe Noiembrie,
ziua a doua)*

Lectură

Există nenumărate chipuri de a Te tăgădui
și de a ne lepăda de tine, Doamne;

în ceasurile înnoptării, tenebrelor și ale
răspântiei;
prilejurile de poticnire nu ne-au lipsit
celor care nu am putut veghea
preț de o oră alături de Tine;
celor care ne-am dezis de Persoana Ta
nu mai puțin de trei ori
înainte de cântatul cocoșilor;
celor care am ales laudele lumești
înaintea slavei Tale; celor care
ne-am grăbit să dăm crezare
falșilor profeți. Neîntrezărite ochilor noștri,
marginile Tu ni le știi pe de rost;
nouă înșine de neîndurat ajunși,
îndurarea Ta nu o putem împiedica
să coboare asupra-ne, noi filistinii,
noi fariseii, noi învățații.

(Dan Damaschin, *Mărturisire*)

Gânduri filocalice

Rugăciunea este bogăția cea mai mare și mai frumoasă, care face să înflorească viața noastră în întregime și ne asigură mântuirea. Rugăciunea este arma sfinților, fortăreața tuturor părinților, zidul necesar vieții, armă împotriva diavolului, legătura noastră cu Dumnezeu, vorbirea ființei cuvântătoare cu